

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej

Uwagi Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej do Krajowego Planu Odbudowy

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej zapoznał się z przedstawionym przez premiera RP arcyważnym dokumentem, jakim jest projekt Krajowego Planu Odbudowy. Dokument zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawia Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności w odniesieniu do wytycznych Komisji Europejskiej. Zawarte w nim i skutecznie wprowadzone zapisy będą kształtować oraz stanowić determinantę działań we wszystkich aspektach życia samorządowego, gospodarczego, społecznego oraz ekonomicznego naszego kraju w perspektywie najbliższych kilkunastu lat. Plan odbudowy kraju oraz zbudowana na jego bazie odporność, odnosząca się do nie tylko do skutków pandemii COVID – 19, ale również przyszłych nieznanych jeszcze zagrożeń, wymaga podjęcia decyzji dotyczących umieszczenia w nim zapisów, za które powinien wziąć odpowiedzialność każdy z resortów współtworzących KPO. Jednakże brak możliwości czynnego uczestnictwa w procesie powstawania dokumentu, który ma być jednym z elementów **Nowego Ładu** mającego na dziesięciolecie zmienić obraz naszego kraju, wzięła całość w niepewność towarzyszącą wszystkim środowiskom biorącym udział niestety tylko w konsultacjach dotyczących gotowego projektu. Ta niepewność co do wprowadzenia proponowanych zmian, a także brak fundamentalnego solidarnego i pełnego wskazania w KPO, co do wzięcia odpowiedzialności za losy wszystkich mieszkańców tworzy bardzo mglisty obraz całości. KPO jako dokument, właściwie opisuje cele gdyż te muszą wynikać i być zgodne z europejskimi filarami odbudowy. **Jednakże konsultowany projekt nie zawiera odniesienia do jednego z nich jakim jest spójność**

społeczna i terytorialna. Jest to jeden z głównych celów UE, pozwalający na wyrównanie dysproporcji między regionami, w szczególności między obszarami podlegającymi przemianom i transformacjom gospodarczo-społecznym oraz regionami, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych. Brak tego elementu w powiązaniu z brakiem transparentnego mechanizmu podziału środków, którego przejrzystość i logiczność powinna przede wszystkim cechować Krajowy Plan Odbudowy czyni ten dokument jeszcze bardziej tajemniczym. Tylko sprawiedliwy i zrównoważony Plan skierowany do sektorów i podmiotów dotkniętych skutkami pandemii może uzyskać powszechną akceptację. Cały proces towarzyszący konsultacjom społecznym, szereg wystąpień publicznych, spotkań oraz rozmów w którym, ZGWRP bierze czynny udział oparty jest na swoistej wirtualności całego planu. Przesądającym argumentem jest fakt, że dyskusja toczy się na temat ogólnych zagadnień zawartych w projekcie, co jest pochodną braku możliwości jego tworzenia i nie daje żadnych gwarancji nie tylko do zawarcia w nim dyskutowanych kwestii, ale również, co jest bardzo prawdopodobne, wyklucza ewentualne uwagi co do jego końcowego kształtu.

Krajowy Plan Odbudowy w obecnym kształcie jest dokumentem mocno scentralizowanym. Ponadto w swoich założeniach wskazuje na dominującą rolę podmiotów rządowych i centralnych, będących głównymi dysponentami środków przewidzianych w programie. **Alokacja środków dedykowanych stronie samorządowej na poziomie ok. 30% pierwszej transzy jest dla nas absolutnie nie do przyjęcia!** Niepokoi nas to, że dotyczy to przede wszystkim tej części unijnego wsparcia, która ma być wsparciem bezpośrednim, praktycznie bez udziału środków własnych. Można mieć wrażenie, że druga część Planu zawierająca komponent kredytowo-poręczeniowy, która wymagać już będzie znacznego zaangażowania własnych zasobów, dopiero będzie skierowana do podmiotów innych niż rządowe i centralne. ZGWRP z niepokojem oraz obawą **wskazuje na całkowite pominięcie**, tak jak w przypadku RFIL, przedstawicieli organizacji samorządu terytorialnego w składzie

Komitetu Monitorującego KPO, który zgodnie z przedłożoną propozycją będą tworzyć **wyłącznie przedstawiciele strony rządowej.**

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej wskazując na poniższe uwagi odniesie się jedynie do kwestii spójności i komplementarności KPO oraz mechanizmu jego wdrożenia.

ODPORNOŚĆ I KONKURENCYJNOŚĆ GOSPODARKI.

- ZGWRP odnosząc się do zagadnień wskazanych w celu uodpornienia oraz rozwoju konkurencyjności, a także wzrostu atrakcyjności obszarów wiejskich - odnosząc się do kryzysu wywołanego pandemią oraz przyszłych sytuacji kryzysowych występujących na obszarze całego kraju, **wnioskuje o wydzielenie puli środków dedykowanej wprost do obszarów wiejskich.** Przyniesie to skuteczność w działaniu gmin z obszarami wiejskimi oraz pełne i właściwe wykorzystanie dedykowanych im środków finansowych. Doskonałym przykładem takich działań był przedakcesyjny program SAPARD, którego działania skupione były na stymulowaniu rozwoju lokalnego na wsi poprzez projekty związane z dywersyfikacją działalności gospodarczej ludności wiejskiej, a także rozwojem infrastruktury na obszarach wiejskich. W dalszym ciągu występuje potrzeba ujęcia w planie zmian związanych z budową oraz modernizacją poza aglomeracyjnych sieci wodno-kanalizacyjnych poprzez wprowadzenie mechanizmów finansowych i organizacyjnych dotyczących rozbudowy oraz odnawialności sieci.
- KPO zakłada sfinansowanie wdrożenia reformy planowania i zagospodarowania przestrzennego. Jednakże przedstawione przez Ministerstwo Rozwoju Pracy i Technologii koncepcje są obecnie w fazie prekonsultacji, a przewidywany termin ustanowienia nowego prawa gospodarowania przestrzenią to I kw. 2023 r. Natomiast przewidywany końcowy termin sporządzenia nowych planów ogólnych to koniec roku 2026 r. Wskazujemy na konieczność przyspieszenia prac związanych z reformą oraz jej przeprowadzenie spójnie z transformacją

w obszarze przygotowania terenów inwestycyjnych w Polsce. W związku z powyższym wskazujemy na złożoność procesu, jego czasochłonność, braki w dostępności specjalistycznego personelu oraz podmiotów opracowujących plany. Nie można również nie dostrzec, że w obecnym stanie prawnym funkcjonuje równolegle kilka innych ustaw wymagających nowelizacji, które w sposób szczególny regulują zasady prowadzenia określonego rodzaju inwestycji publicznych. Są to tzw. specustawy. Zawiłość procesów urbanistyczno-budowlanych wskazuje na pilną konieczność wprowadzenia zmian w obrębie regulacji gospodarowania przestrzenią, tym bardziej, że istniejący stan prawny nie sprzyja pobudzaniu aktywności inwestycyjnej.

- Przedłożony projekt dokumentu zupełnie pomija obszary wiejskie w zakresie transformacji strukturalnej w obszarach kluczowych dla rozwoju polskiej gospodarki w zakresie czwartej rewolucji przemysłowej „4.0” czy GOZ. Szumnie zapowiadane podczas Międzynarodowego Kongresu Ochrony Środowiska Envicon w 2018 r. przez ministra Tchórzewskiego zmiany mające rozwijać rozwój kogeneracji wytwarzającej energię i ciepło z odpadów w mniejszych miejscowościach nie znalazły swojego odnośnika w KPO. Brak jest również mechanizmów wdrożeniowych dotyczących budowy energetyki rozproszonej, która jest tańsza bo nie ponosi kosztów przesyłowych. Ponadto system ten wykorzystuje zasoby bliżej miejsca ich powstania - dając w szczególności możliwości zagospodarowania kłopotliwych odpadów kalorycznych. W naszej ocenie rozwiązaniem jest lokalne wykorzystanie tych odpadów w ramach klastrów energii, co wpisywałoby się jednocześnie w ideę gospodarki o obiegu zamkniętym. Należy mieć tu na uwadze zarówno dywersyfikację źródeł energii, bezpieczeństwo energetyczne i samowystarczalność energetyczną gmin. Koniecznym wydają się dalsze zmiany prawne prowadzące do wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, w tych instalacjach na terenach gmin, które wprowadzą ciepło użytkowe wytworzone w tym samym

- procesie do sieci ciepłowniczej spełniając jednocześnie jeden z celów KPO tj. zmniejszenie zjawiska niskiej emisji, a w konsekwencji poprawę jakości powietrza.
- Mimo iż KPO w sposób bezpośredni nie odnosi się do planowanych zmian w zakresie reformy systemu budżetowego, jednakże komplementarny charakter zmian, zwłaszcza w obrębie planowanego wprowadzenia Nowego Ładu wskazuje na okoliczności skutkujące wprowadzeniem nowych mechanizmów zarządzania finansami publicznymi i przestrzenią fiskalną. Dotyczy to głównie planowania wieloletniego w formie średniookresowych ram budżetowych, które stanowiąc będą podstawę (w poszczególnych latach) do przygotowania projektów ustaw budżetowych. Planowane średniookresowe ramy budżetowe mają stanowić podstawowy instrument koordynacji w perspektywie wieloletniej, szczególnie do strumieni wydatków publicznych w sposób zgodny z priorytetami i celami strategicznymi rządu, a także mają być instrumentem oddziaływania na przestrzeń fiskalną. Chodzi o odpowiednio wczesne wprowadzanie działań dostosowawczych, dotyczących poziomu i struktury wydatków publicznych, aby umożliwić finansowanie priorytetów wydatkowych, w tym w ramach nowych zadań. Średniookresowe ramy budżetowe mają pozwalać na łączną, równoczesną analizę kształtowania się wielkości wynikających ze stabilizującej reguły wydatkowej (kwoty wydatków i limitu wydatków), niezależnie od jej kształtu, oraz tzw. bazy wydatkowej, tj. wydatków wynikających z istniejących polityk i programów, przy założeniu ich kontynuowania w kolejnych latach, a także nowych kategorii wydatków, w perspektywie wieloletniej. Wprowadzenie planowanych zmian, których kształt nie został jeszcze ujawniony w sposób znaczący wpłynie na reformę systemu podatkowego. Ta z kolei będzie stanowiła podstawę stworzenia stabilnych warunków inwestycyjnych. Jeżeli planuje się wprowadzenie zmiany w systemie budżetowym w okresie realizacji obszarów inwestycyjnych KPO, to w jakim stopniu wpłynie to podmiotowo na funkcjonowanie jednostek realizujące poszczególne zadania publiczne?

- KPO w obszarze budowania odporności i konkurencyjności gospodarki wskazuje na realizację dużych projektów inwestycyjnych. Nasze obawy wzbudza planowana w ramach KPO realizacja tych centralnych przedsięwzięć rządowych które już wcześniej miały określone źródła finansowania między innymi program „Czyste powietrze”, „Program budowy 100 obwodnic”, przekop Mierzei Wiślanej czy budowa CPK. Uważamy, że ich realizacja i finansowanie powinna odbywać się zgodnie z wcześniej przyjętym procesem realizacji. Natomiast jedną z nowo planowanych dużych inwestycji centralnych jest rozwój morskiej energetyki wiatrowej. Z przedstawionych w czasie wystuchań publicznych analiz wynika, iż lokalizacja farm wiatrowych na obszarach morskich generuje czterokrotnie większe koszty związane z ich budową oraz przesyłem energii, niż budowa ich odpowiedników na lądzie. ZGWRP wskazuje przede wszystkim na konieczność zmian w istniejącej tzw. ustawie odległościowej utrzymującej ciągle regułę 10H w odniesieniu do urządzeń energetyki wiatrowej. Komplementarność zmian ustawowych w tym zakresie dotyka nie tylko obszaru planowania przestrzennego oraz terenów inwestycyjnych gmin wiejskich, ale również czterokrotnego zwiększenia udziału energii z turbin wiatrowych w odniesieniu do obszaru morskiego.
- ZGWRP stoi na stanowisku zwiększenia udziału lokalnych samorządów, w tym tych z obszarami wiejskimi w budowaniu odporności i konkurencyjności poprzez uruchomienie istniejącego potencjału zarówno w obszarze wdrażania i implementacji przedstawionych zagadnień, jak również reaktywowania takich narzędzi jak gminne fundusze ochrony środowiska, które doskonale spełnią zadania tam gdzie zakładana skala realizacji zagadnień jest bardzo duża i wymaga współdziałania lokalnego.
- W KPO wskazano o konieczności nowelizacji ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w kontekście poprawy dostępu do instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 - w odniesieniu do powrotu matek na rynek pracy. Zasięg tego zagadnienia ma obejmować projekty zmierzające do zwiększania

dostępności terytorialnej w stosunku do wysokiej jakości opieki nad dziećmi w wieku do lat 3. Planowana jest integracja wszystkich źródeł dofinansowania w taki sposób by tworzenie miejsc dofinansowywane było z poziomu kraju przez ministra właściwego ds. rodziny, we współpracy z wojewodami ze środków KPO i budżetu państwa (rezerwa celowa), Funduszu Pracy oraz z EFS+. Tym samym działania związane ze zwiększaniem dostępności do miejsc opieki nad dziećmi do lat 3 będą wspierane środkami polityki spójności. Ze środków KPO będą finansowane wyłącznie działania związane z inwestycjami w infrastrukturę miejsc opieki nad dziećmi do lat 3. Jest to kolejne zadanie, które z poziomu centralnego bez udziału JST będzie bardzo trudne do realizacji. Decyzję o lokalizacji i zakresie przedsięwzięcia wynikającego z realnych potrzeb uwzględniających demografię, może podjąć tylko właściwa JST.

ZIELONA ENERGIA I ZMNIJSZENIE ENERGOCHŁONNOŚCI.

- KPO wskazuje na technologie wodorowe jako jedne z alternatywnych źródeł energetyki odnawialnej. Natomiast brak jest odniesienia do sposobu pozyskania paliwa wodorowego, które zgodnie z dyrektywami unijnymi ma być wytwarzane z nadwyżek energii pozyskiwanych z OZE. Plan w tym zakresie wymaga większej szczegółowości i odniesień do możliwych technologii.
- Rozszerzenie za pomocą projektów parasolowych działań gminnych związanych z upowszechnianiem działalności prosumenckiej tak, aby wytwarzając energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby dzięki mikroinstalacjom, można było tę energię magazynować oraz przekazywać do sieci energetycznej. Nowelizacji ustawy o OZE wprowadziła tzw. pakiet prosumencki. Pozwala on na to, by małe oraz średnie firmy, lokalne klastry i spółdzielnie energetyczne mogły wytwarzać energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii na takich samych zasadach jak mniejszy podmiot będący prosumentem. Wymaga to jednak uruchomienia dodatkowej puli środków również w postaci linii

kredytowych, z możliwością automatycznej spłaty zaciągniętego kredytu środkami uzyskanymi z nadwyżki wytworzonej i odsprzedanej energii.

- KPO przewiduje możliwość termomodernizacji gminnych obiektów kultury oraz termomodernizację szkół, którą należy rozszerzyć do pojęcia budynków użyteczności publicznej. Nie przewiduje się natomiast możliwości budowy nowych, pasywnych zeroemisyjnych obiektów - tam gdzie z ekonomicznego punktu widzenia remont i termomodernizacja jest nieuzasadniona. Działanie takie oprócz efektu ekonomicznego oraz ekologicznego, będzie miało szczególnie w małych wiejskich środowiskach, działanie edukacyjne stymulujące oraz podnoszące efektywność wdrażania programów związanych z niskoemisyjnością.
- Konieczność wdrożenia rozwiązań dotyczących regulacji stanu prawnego budynków (około 35% nieruchomości ma nieuregulowany stan prawny, który uniemożliwia podpisanie umowy na wymianę pieca czy termomodernizację). W chwili obecnej zaistniała sytuacja pod kątem prawnym eliminuje ten obszar z uzyskania wsparcia w odniesieniu do realizacji celów związanych ze zmniejszeniem energochłonności.
- Nieunikniony proces ciągłej dywersyfikacji dostaw energii oraz dążenia do dekarbonizacji jej źródeł ma za zadanie marginalizację udziału paliw kopalnych w całościowym procesie tworzenia energii. W perspektywie roku 2030 planuje się niemal całkowite odejście od używania węgla do ogrzewania i spadek importu paliw kopalnych, przy znaczącym spadku zużycia energii cieplnej, a do 2050 od używania gazu ziemnego. KPO nie przedstawia narzędzi, za pomocą których możliwe będzie uzyskanie efektu skali co do zmaterializowania przedstawionych założeń. Źródłem paliw wodorowych często wskazywanych w KPO mają być nadwyżki OZE. Jak wskazano wcześniej, brak jest konkretnych technologii związanych z tym przedsięwzięciem. Alternatywą dla gazu ziemnego z oczywistych powodów wydaje się być biogaz. Jednakże wymaga to uruchomienia specjalnego programu wsparcia na etapie wdrażania i późniejszej

eksploatacji instalacji biogazowych. Dla obszarów wiejskich biogaz jest naturalnym źródłem energii i ciepła.

TRANSFORMACJA CYFROWA

- ZGWRP w tym obszarze wskazuje na konieczność kontynuacji procesu związanego z budową światłowodowych sieci internetowych. Są one kluczowe dla mieszkańców wsi umożliwiających szybkie i bezpieczne transfery danych. KPO zakłada transformację analogowych systemów obsługi danych i ich cyfryzację we wszystkich obszarach objętych planem oraz szeroko rozwija zagadnienie cyberbezpieczeństwa. Proces transformacji cyfrowej JST, w tym tych zlokalizowanych na obszarach wiejskich, wydaje się być wyjątkowo trudny ze względu na konieczność całkowitej zmiany procesów zarządzania. Zapewnienie właściwej ochrony oraz funkcjonowania systemów informatycznych z uwzględnieniem integralności systemów, poufności oraz dostępności zasobów, będzie niezmiernie trudnym wyzwaniem. Spełnienie minimalnych wymagań jakie stawiane są rejestrom publicznym - w zderzeniu z rzeczywistością wygląda źle. Wskazała na to kontrola NIK przeprowadzona pod kątem spełnienia wymagań przez JST opisanych w Krajowych Ramach Interoperacyjności. NIK negatywnie oceniła wykonywanie przez blisko 70% skontrolowanych urzędów zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa przetwarzania informacji. W 61% skontrolowanych urzędów brak było systemowego podejścia do zapewnienia bezpieczeństwa informacji. W 74% badanych urzędów brak było pełnej i aktualnej informacji o posiadanych zasobach informatycznych służących do przetwarzania danych. W 26% urzędów stwierdzono niedostosowanie uregulowań wewnętrznych w zakresie ochrony danych osobowych do przepisów RODO. W 48% jednostek nie dokonywano analiz ryzyka, a w 70% nie przeprowadzono obowiązkowego corocznego audytu z zakresu bezpieczeństwa informacji. Brak cyklicznych analiz ryzyka i nieprzeprowadzenie audytów bezpieczeństwa nie pozwalał na identyfikację istotnych ryzyk w zakresie bezpieczeństwa systemów informacji. W ponad 80%

skontrolowanych urzędów wystąpiły nieprawidłowości w zarządzaniu uprawnieniami użytkowników w systemach informatycznych. W opinii NIK nie jest możliwe zapewnienie wysokiego poziomu ochrony danych osobowych bez zachowania właściwego bezpieczeństwa informacji.

Przedstawiony obszar stanowi tylko wycinek ogromu zadań, z którymi w wyniku transformacji cyfrowej oraz wprowadzenia zasad dotyczących ochrony cyfrowej będą musiały zmierzyć się samorządy. KPO nie przedstawia mechanizmów oraz sposobów finansowania zmian dotyczących inwestycji w strukturę techniczną w tym obszarze, ani nie wskazuje jak pozyskać kadre.

EFEKTYWNOŚĆ, DOSTĘPNOŚĆ I JAKOŚĆ SYSTEMU OCHRONY ZDROWIA

- Obszary wiejskie, szczególnie te rozproszone są ubogie w dostępność w zakresie ochrony zdrowia. Niejednokrotnie brak POZ w danej gminie wymusza wyjazdy do gmin sąsiednich, celem skorzystania z podstawowych usług i zabiegów medycznych. ZGWRP wnosi o przygotowanie i wdrożenie specjalnego programu dla obszarów wiejskich, zapewniającego dostęp do podstawowej opieki zdrowotnej w każdej gminie.
- W ramach budowy systemu POZ w każdej gminie, wskazujemy na konieczność ich włączenia w program szczepień ochronnych przeciwko COVID - 19 oraz jego mutacji w latach kolejnych. Biorąc pod uwagę dostępność POZ, ich bliskość oraz pełną bazę danych o pacjentach, - zwiększy to niewątpliwie tzw. wyszczepialność społeczeństwa ze wszystkimi pozytywnymi następstwami tego procesu.

ZIELONA, INTELIGENTNA MOBILNOŚĆ

- ZGWRP wskazuje na konieczność doprecyzowania przepisów określających zakres zwolnienia od podatku od nieruchomości, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w części dotyczącej zwolnienia od podatku gruntów, na których znajduje się infrastruktura kolejowa. Oczekiwania jednostek

samorządu terytorialnego, zmierzają do eliminacji istniejącej obecnie luki podatkowej. Pozwala ona na korzystanie ze zwolnienia od podatku od nieruchomości przez podmioty, które nie prowadząc działalności na rynku kolejowym, wykorzystują nieprecyzyjny przepis do unikania opodatkowania. Takie praktyki powodują znaczące uszczuplenie wpływów z podatku od nieruchomości do budżetów gmin. Kilkudziesięciohektarowe nieruchomości wykorzystywane pod działalność gospodarczą, uzyskują zwolnienie od podatku od nieruchomości na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jako grunty związane z infrastrukturą kolejową, pomimo, iż na ten cel przeznaczają się ich niewielkie fragmenty. Zmiana nieprecyzyjnych przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych spowoduje także zmianę niekorzystnej dla gmin interpretacji podatkowej, pojawiającej się w orzecznictwie sądów administracyjnych. Racjonalizacja przepisów w tym zakresie wprowadzi także równość w zakresie działania i konkurencji firm o podobnym profilu działalności gospodarczej oraz zlikwiduje prawnie wątpliwą pomoc publiczną tylko dla niektórych z nich.

- W ramach budowy węzłów komunikacyjnych zarówno kolejowych jak i drogowych znaczącą rolę powinien odgrywać czynnik logistyczny pozwalający na niskoemisyjne rozdysponowanie towarów dostarczonych do węzła na obszary docelowe.
- Postulujemy o możliwość dofinansowania zakupu niskoemisyjnych środków transportu wykorzystywanych podczas dowozu uczniów do szkół, co oprócz efektu ekonomiczno-ekologicznego będzie doskonałym przykładem edukacyjnym oraz rozpowszechniającym te środki transportu na obszarach wiejskich. W zakresie właściwej, a nie pozornej elektromobilności - wnosimy o objęcie KPO programu zakupu dla każdej gminy elektrycznego autobusu do przewozów szkolnych wraz ze stacją dokującą zasilaną energią z OZE.
- Gminne spółki komunalne realizują zadania związane z odbiorem i zagospodarowaniem odpadów komunalnych przy pomocy samochodów

ciężarowych wyposażonych głównie w silniki diesla. Wskazujemy na potrzebę uruchomienia programu który umożliwi zakup hybrydowych, a w przyszłości elektrycznych pojazdów wraz ze stacjami dokującymi zasilanymi energią z OZE.

- Ograniczeniu emisji pojazdów komunalnych używanych w procesie gospodarowania odpadami komunalnymi może sprzyjać także racjonalna zmiana w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zakresie racjonalizacji częstotliwości odbioru nieproblematycznych frakcji odpadów komunalnych oraz wprowadzenie obowiązkowego objęcia gminnymi systemami gospodarowania odpadami komunalnymi nieruchomości niezamieszkałych, na których powstają odpady komunalne. Ograniczenie emisji związane tu jest z unikaniem tzw. dublowanych trasówek.

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej uważnie przeanalizował komponent spójności oraz komplementarności KPO z obowiązującymi krajowymi dokumentami strategicznymi takimi jak „Plan Strategiczny dla Wspólnej Polityki Rolnej”, „Strategia Zrównoważonego Rozwoju Wsi, Rolnictwa i Rybactwa 2030” oraz projekt Umowy Partnerstwa na lata 2021-2027. Przeanalizowano także korelacje zawarte, w jak to określono, podstawowym dokumencie strategicznym na gruncie krajowym, tj. Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) W odniesieniu do tych oraz innych wskazanych w KPO dokumentów stanowisko ZGWRP pozostaje jednoznaczne i niezmiennie. **Uważamy, że same deklaratywne zapisy, wskazujące na odbudowę, rozwój infrastruktury i poprawę jakości życia obejmujące również obszary wiejskie w ramach przytoczonych polityk i programów nie przełożą się na zapewnienie środków związanych z pilną potrzebą wsparcia rozwoju oraz odbudowy tych obszarów.** Nie jest to możliwe bez konkretów i zobowiązań, których w KPO brakuje! Ma to odzwierciedlenie w Stanowisku Zarządu Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie Projektu „Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej” oraz innych dokumentów związanych z rozwojem obszarów wiejskich.

Wskazując na powyższe zapisy, **w celu materializacji zagadnień dotyczących spójności oraz zrównoważonego rozwoju Związek Gmin Wiejskich RP domaga się stworzenia w ramach KPO specjalnego, dedykowanego wyłącznie obszarom wiejskim, programu ich rozwoju na bazie konkurencyjności oraz budowy odporności.** Mamy nadzieję że zgłoszone uwagi oraz postulaty znajdą swoje odzwierciedlenie w końcowych zapisach Krajowego Planu Odbudowy.

Poznań, 2 kwietnia 2021 r.

Przewodniczący
Związku Gmin Wiejskich
Rzeczypospolitej Polskiej

Krzysztof Iwaniuk